

Moldevisen.

Mel. Til Glæde Nordens raske Sønner.

Blandt By af Verdens Underværker Jeg Staden
Molde her anmærker; Af Norges Skjød den throner
frem. Blandt alle Verdens Sjældenheder, Og blandt
Europas store Stæder har Storhed der sit rette
Hjem. O Molde! ny Jerusalem

2. Hvad stort end sees paa Jorderige, har
Molde By dog ei sin Lige; Den thyve Mil i Om-
freds er, har udbredt Handel og en Flaade Freg-
gatter, gamle Fiskebaade, samt Batterier, Fæstning-
er, Tre Millioner Mennesker.

3. D evig trhg er du, o Molde, Thi Brygger
Skærme dine Boide; Selv Brittlands Flaade intet
kan mod dine Fæstninger udrette; De at erobre er'
ei lette — De er ei grundede paa Sand, Men alle
i en herlig Stand.

4. Kom Ruslands Keiser hid at sive Bort Molde,
o! han vilde grue og dybt hdmhgget føle sig; Kom
alle Jordens store Helte, I taus Beundring de da
smelte; Thi Staden Kom er Dværgen lig Naar
Molde By fremviser sig.

5. O see den Potentat som tænker At sætte
Molde By i Lænker — Det ilde han bekomme skal,
Thi hve Moldes Rækkepiger, Han ikke mange Gange
skriger, Med Røg og Damp og Storkstensknald De
snart berede ham hans Fald.

Koll. s. (4)

6. O, hvilket Syn er Byen Molde! Hvo kan det se og det udholde? Som Fjelde, Slotte man der ser, Og Taarne kan ei være større, De næsten Skyerne berøre, De alle gylde Tage bær. Jeg endnu blind af Synet er.

7. Grundmuret stolte Størhedsminder Man der i Snefetal og finder, Som vidne kun om Fyrsters Pragt. Ni Tusind' Torv', tolv Tusind' Gader Og gylde Huse smukt i Rader, Høis Righeds Glands man aldrig ser Hos dødelige Menneſter.

8. Domkirken som i Molde throner, Bær Glands af alle Fyrsters Kroner; Dens Spir er høit som Ararat. Grundmuret, stolte Marmortempel, Historien gav ei Exempel Paa dig og din uhyre Skat. For dig jeg letter paa min Hat.

9. Domkirken er dog ikke ene; Nei Tusind' Templer mønne tjene For Moldes Kirkegjængere. Vel tyve Bisper, Hundred Præster Og femti Brodster endnu reſter. Og Malde er, som Byerne, Af evig Guds Tilbedelse.

10. Dog endnu ſtaar en Poſt tilbage, Før jeg derfra kan Afſted tage — Det ſtore Kapitolium; Det ſunkler mer end nogen Lue — Mit Die kan det neppe ſkue; Etager ſytti der man ſer, Og ſjorten Tusind Vinduer.

11. Og dette Slot har Orning malet, Selv Ole Bøe har det befalet; Men Farven er forghldet Sorg. Og Mathis Møller, Slotsforvalter, Og hans Gemal med ſine Pjalter Bær Brændevin med frydfuld Sorg Til dette stolte Trajaborg.

12. De alle Bondevenner ere, Dog helſt for Kjønnet er de fjære; Paa Venus's Altar ofre de.

Ei heller Bacchus de forgjætter, Thi Druens Saft dem meget letter. O herlige Indbyggere! De er' og gode Handlere.

13. Fra Moldes Havn mon' der udløbe Forleden Hoſt for at indkjøbe Kofardiffibe Hundrede Til Valderhoug i Palæſtina Og Alesund ved Floden Rhina. De ſnart hjembragte Varerne Til Moldes ſtore Handlere.

14. De Bærer diſſe nu hjembringer, Bær tre og tyve Staalſpringer Et Kvarter Salt og lidet Vin, Fem Allen Baand, tolv Tonnes Naale Og fire Pottemagerſkaale, En Kuffert og ſyv Pennesrin, Samt tvende Potter Brændevin.

15. En Kjærring-Floſt til Byen drager, Lidt Smør og Rømme med ſig tager, Samt Kjærnemælk ubi en Kop. Med blandet Smør og Ost og Javne Og Mere ſom kan Byen gavne, de byttede ſaa meget godt I Briſſel og i andet Smaat.

16. En kom med tvende Voger Tælge Og fem Bund Smør at vilde ſælge, Lidt Flæſk og Kjød og Bilbt med mer. Han blot for diſſe lumpne Bærer Fik fire Naale, to Par Karde, Og tvende ſmaa Speieler, tillige trenten Etillinger.

17. Om Moldes Størhed mer at røre Kan ei min Digtergeiſt udføre; Thi den kun ſåare lidt formaar. En By ſom Molde at afmale — Lad ſelve Byen ſer ſig tale. O kom og ſe den ſom den ſtaar — Hvad jeg har ſagt jeg ei vedgaar.

18. O Staal for dig du ſtore Molde! Min Bøn det ikke kan udholde At ſlitte ſamin Peer og Paal, Om Dit og Dat og Molde-Tyrken, Som

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

Tornen lig grov hist i Orken. Skjænt i for mig til
bredfuldt Maal; Thi det er Molde-Thrøens Staal.

19. O Staal for Molde's store Herrer! Jeg dem
til Døden alle cærer — O, Staal for Store og for
Smaa! O! Staal for Kantzler, Mathis Møller, For
Blingaard jeg og Staaen tømmer! For Fall jeg den
udtømme maa! Men Hansen skal dog Prisen faa

20. Saameget vil jeg endnu sige: Jeg har ei
seet Molde's Ege, Skjønt jeg har faret Verden
om. I Rusland, England og China, I Frankrig
og i Palæstina, I Kairo, end ei i Rom Jeg saa-
dant saa hvorhen jeg kom.

21. Thi hvad kan imod Molde veie! Den Milli-
oner har i Eie Af Skjonne, smaa Skabninger, Med
femten Hundrede Skarnbasser Og sytti Tusinde Pa-
ladser, Hvis Vægge udaf Guld faust er, O thø jeg
kan ei sige mer.

22. Den 12te Mai er Bisen skrevet, Den Tid
Sankt Olaf haver levet. Ved Rhinen udi Jericho,
I atten Hundred ni og tyde. Nu kan jeg ikke mere
lyve. Mit Navn er baade kort og godt: Hr. von
Judas Ischariot.

23. Og vil I Digteren nu klemme, Da skal I
visstelig fornemme Jeg er en suid og slug Krabat.
O, klemme mig! Nei Faanden heller! Min Rolle
visnok godt jeg spiller — I skal mig aldrig tage
fat. Thi far nu vel! Farvel, Godnat!

Kyoto 14/4.

Trykt i Tromsø ca. 1885.
J. Lang om Skaden Tromsø.

Trykt paa Bestilling i Johan L. Sundts Bogtrykkeri.